

Adrienne med sin luftantenne

I følge radioloven af 1907 måtte den, der ville bevæge sig inden for æterbølgerne have ministeriel tilladelse. Loven blev overtrådt ustandseligt i de første år af 1920'erne. Først i løbet af 1924 indførtes betydelige lempelser i den stærkt forældede radiolov. 1924 blev derfor året, da det ikke alene var lovligt, men også flot at skilte med, at man havde radio.

De selvbyggede, mere eller mindre skjulte indendørs antenner blev nu udskiftet med store luftantenner, så alle naboerne kunne se, at her boede en familie, der havde råd til at have radio. Københavns radiofonistation nåede i efteråret 1924 op på 3 - 4 ugentlige programmer, og fra Ryvang Radio sendte et lignende antal.

I årets Scala-revy sørgede Ludvig Brandstrup for, at både antennerne og radioerne virkelig blev kælebørn. "Adrienne med sin luftantenne" blev et populært begreb, og årets schlager.

Første vers lød således:

*Det var i de længst forsvundne Dage - Storken byggede på Bondens Tage
men nu er Storken forsvundet fra Landet og fra Byerne,
den er bedaget, med mer - man ej paa Taget den ser,
men heldigvis og tilpas, er der en der har taget Storkens Plads.
Det er Adrienne med sin Luftantenne,
saa herefterdags saa ved vi altså, hvor vi er henne
Hvordan ska' det ende, tænk at hun ku' nænne,
at erstatte vores Børnetro
med sin lille Radio !!!*